

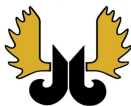
Lähtettäjä / Avsändare

SUOMEN RIISTAKESKUS

Sompiontie 1

00730 HELSINKI

029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm

Nro

12.02.2025

2025-1-000-35830-3

Vastaanottaja / Mottagare

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

Hakija XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS

Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Haettava lupa voimassa 1 vuotta

Eläinlaji ja lupamäärä:

susi

2 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:

susi

7.2.2025 - 8.3.2025

Hakemusalue:

Pinta-ala

35011 ha

- CZ7J58P4CD.pdf

Poikkeusperusteet:

SUSI

Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:

-luonnonvaraisen eläimistön säilyttämiseksi

-karjankasvatukselle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

-muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

Kielletyt menetelmät:

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä koskevista kielloista seuraavasti:

Yöammuntaa varten tarkoitetut tähtäyslaitteet, jotka elektronisesti suurentavat tai muuttavat kuvaa; ja keinotekoiset valonlähteet.

Hakemuksen perustelut

Syy siitä, miksi mm. kielletyt pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät ovat tarpeen:

- susi: Keinavalon ja yöammuntaan tarkoitetut tähtäyslaitteiden käyttö helpottaa pyyntiä merkittävästi kun eläimet liikkuvat pääsääntöisesti yöllä. Nämä lisäävät turvallisuutta pimeään aikaan tapahtuvassa pyynnissä.

Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:

- susi: 0 €

Selvitys vahingosta:

- susi: 0

Keino tai toimenpide:

- susi: Mahdollisia koirasusia ei voi varmuudella erottaa sudesta, aikaisemmin haettu poikkeuslupa suden pyyntiin 2024-1-000-35478-6

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: Aikaisemmalla poikkeusluvalla saatu saaliiksi 1 yksilö 5.12.2024 joka on tutkimuksissa osoittautunut koirasudeksi.

Aikaisemman poikkeusluvun 2024-1-000-35478-6 päätyttyä Ei ole voitu suorittaa mahdollista vieraslajin poistoa koska suden ja koirasuden erottaminen on ulkoisen olemuksen mukaan mahdotonta.

Poikkeusluvun kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: 2

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: Yksilöistä tullut havaintoja säännöllisesti 21.12.2024 alkaen hakijan tietoon,

aikaisemmin onnistuttu ottamaan havainnon läheisyydestä näytteitä joissa on todettu 2 eri koirasusi yksilöä. 22.12.2024 jälki havainnot 2 eri yksilöstä eri paikoissa, 25.12.2024 Jälki havainto 2 yksilöstä kulkeneet yhdessä.

3.1.2025 Pihakäynti jonka jälkeen yksilön rohkeus kasvanut ja piha käynnit alkaneet yleistymään. Pihakäyntejä 7.1 ja 15.1 2025 toistuvia jälki ja näkö havaintoja. Lisäksi yksilöistä on mennyt ilmoituksia pihassa käynneistä Poliisiviranomaisille.

Välitoimenpiteet

3.2.2025 Lausuntopyyntö, Sähköposti. Suomen riistakeskus on pyytänyt Luonnonvarakeskukselta lausuntoa hakemukseen liittyen.

12.2.2025 Lausunto, Sähköposti. Luonnonvarakeskus toimitti pyydetyn lausunnon hakemukseen liittyen.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeusluvun seuraavasti:

Susi 2 kpl 13.2.2025 - 15.3.2025

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 kohta: luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi

Poikkeusluvalla voidaan metsästä kaks (2) eläinyksilöä päätöksen karttaliitteen mukaiselta Oma riista -palvelun yksilöllisellä koodilla rajatulta alueelta Ehdot-kohdassa mainituin ehdoin edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueelle siihen muutoin säännösten edellyttämä oikeus.

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä koskevista kielloista seuraavasti: pyynnissä on sallittu keinotekoiset valonlähteet, valonvahvistimet ja yötähtäimet.

Poikkeuslupa-alue

Hakemushetkellä Oma riista -palvelun yksilöllisellä koodilla ilmoitettu alue CZ7J58P4CD(LIITE1).

Ehdot

Poikkeusluvan ehdot ovat seuraavat:

Tämän poikkeusluvan nojalla voidaan pyytää enintään kaksi (2) eläinyksilöä päätöksessä mainitulla alueella edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeusluvan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeusluvan käyttötarkoituksen vuoksi lupaa ei saa käyttää kaupallisessa tarkoituksessa.

Toimenpiteiden suorittamiseen saa osallistua kerrallaan korkeintaan 30 henkilöä.

Poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyslain 30 §:n perusteella metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksen johtajan tulee: 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; sekä 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Metsästysasetuksen 23 §:n 5 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Poikkeusluvan nojalla pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava Kaakkois-Suomen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä. Lisäksi jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava Kaakkois-Suomen poliisilaitokselle ja Rajavartiolaitokselle. Ilmoitukset tehdään pyyntiin osallistuvien henkilöiden osalta sähköpostitse poliisille osoitteella riista-asiat.kaakkois-suomi@poliisi.fi ja Rajavartiolaitokselle osoitteeseen kaakkoissuomenrajavartiosto@raja.fi.

Pyynnissä ja eläimen tappamisessa on sallittu käyttää ainoastaan metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sallittuja pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä. Lisäksi hakijalle on myönnetty Päätöskohdan mukaisesti lupa poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä koskevista kielloista

Poikkeuslupa oikeuttaa käyttämään pyynnissä metsästyslain 33 §:n 1 momentin kohtien 4 ja 5 estämättä yöammuntaa varten tarkoitettuja tähtäyslaitteita, jotka elektronisesti suurentavat tai muuttavat kuvaa, sekä keinotekoisia valonlähdeä.

Poikkeusluvan nojalla saaliiksi saatu eläinyksilö kuuluu valtiolle ja se on toimitettava Luonnonvarakeskukselle oheisena liitteenä olevan ohjeen mukaisesti. Poikkeusluvan saajan on otettava yhteyttä Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimukseen asiasta sopimiseksi.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, poliisille ja Metsähallituksen erätarkastajalle poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi -palvelussa tai jos sen käyttäminen ei ole mahdollista, niin vaihtoehtoisesti sähköpostilla Suomen riistakeskuksen Kaakkois-Suomen aluetoimistolle osoitteeseen kaakkois-suomi@riista.fi. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla osoitteeseen riista-asiat.kaakkois-suomi@poliisi.fi, sekä Metsähallituksen erätarkastajalle sähköpostilla antti.niemi@metsa.fi:

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu yksittäinen eläinyksilö on tullut pyydystetyksi, taikka
- 2) jos eläinyksilöt ovat jääneet pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Jokaisessa ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvan numero, saalisyksilö, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi tulee ilmoittaa ampujan nimi ja metsästäjännumero.

Lisäksi on tehtävä välittömästi tekstiviestillä saalisilmoitus Suomen riistakeskuksen Kaakkois-Suomen aluetoimistolle ja Metsähallituksen erätarkastajalle. Tekstiviestillä on ilmoitettava, kun eläinyksilö on saatu saaliiksi ja tieto pyyntipaikasta. Suomen riistakeskuksen puhelinnumero on 029 431 2305 ja Metsähallituksen erätarkastajan puhelinnumero 040 482 6197.

Metsään haavoittuneena jääneestä eläinyksilöstä on viipymättä ilmoitettava poliisille ja Suomen riistakeskuksen Kaakkois-Suomen aluetoimistolle.

Jos pyynnissä saadaan saaliiksi pannoitettu susi, on panta toimitettava välittömästi Suomen riistakeskuksen Kaakkois-Suomen aluetoimistolle.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään. Lisäksi on noudatettava, mitä muussa lainsäädännössä säädetään taikka viranomaisten antamissa päätöksissä tai määräyksissä määrätään sekä niitä yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia ehtoja, jotka on asetettu luvansaajan aluetta koskeviin metsästysoikeuksiin tai -lupiin.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset

Susi on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;

- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeuslupan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeuslupan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeuslupan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1–3 kohdassa, 41 b §:n 1 momentin 1–4 kohdassa, 41 c §:n 1–3 kohdassa ja 41 d §:ssä säädettyjä poikkeuslupan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeuslupan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko maassa ja karhun, suden, ilveksen ja ahman kohdalla myös lajin biologiset ominaispiirteet;
- 2) poikkeuslupan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella;
- 3) tarvittaessa viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeuslupan hakuperusteeseen;
- 4) metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa turvattavan lajin kanta maakunnassa ja koko maassa sekä lajin biologiset ominaispiirteet ja lajin elinvoimaisuuteen liittyvät uhat.

Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 4 kohdassa, 41 b §:n 1 momentin 5 kohdassa ja 41 c §:n 4 kohdassa tarkoitettua tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja uudelleenistuttamistarkoitusta arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeuslupan vaikutukset asianomaisen riistaeläinlajin kannan kehitykseen poikkeuslupa-alueella ja koko maassa;
- 2) poikkeuslupan vaikutukset luonnonvaraisten eläinlajien kantoihin

poikkeuslupa-alueella;

3) toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa.

Suomen riistakeskuksen on 1 momentissa säädetyn lisäksi poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvittettävä muiden tyydyttävien ratkaisujen mahdollisuus.

Muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidetä karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle.

Suomen riistakeskuksen on kirjattava selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetty poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä sutta koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyöhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Lisäksi asetuksen 5 §:ssä säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 31 vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, sauron ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydettävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 5.11.2019. Hoitosuunnitelman päivityksessä kohdassa 'Villikoirat ja koirasudet luonnossa' todetaan seuraavaa:

"Koirat ja susi voivat risteytyä keskenään. Mahdolliset risteytymiset tapahtuvat lähes yksinomaan uroskoiran ja naarassuden välillä. Suomessa on 2000-luvulla varmuudella todettu kolme risteymätapauksia luonnossa. Vuonna 2004 varmistettiin kaksi urosristeymää, toinen Juvalla ja toinen Sotkamossa. Parkanossa todettiin vuonna 2010 risteymäpentue. Parkanon tapauksessa kysymys oli todennäköisesti urossuden ja naaraskoiran

pennuista, koska ne löytyivät vastasyntyneinä keskitalvella. Kaikissa näissä tapauksissa yksilöt tapettiin."

"Useissa kansainvälisissä tutkimuksissa on osoitettu, että koira, susi ja koirasusi pystytään erottamaan toisistaan DNA-analyysimenetelmillä. Tämän lisäksi osalla koirasusista on havaittavissa myös ulkoisia tuntomerkkejä, jotka viittaavat risteymään. Tämä on kuitenkin hyvin yksilöllistä, eikä risteymää aina pystytä varmuudella toteamaan ulkoisten ominaisuuksien perusteella."

"Euroopan luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien suojelusta tehdyn sopimuksen (ns. Bernin sopimus) pysyvän komitean suosituksessa esitetään, että epäillyt koiran ja suden risteymät tulee varmistaa. Suosituksessa todetaan, että tämän tekevät viranomaisten määrittelemät toimijat, geneettisten tai/ja morfologisten ominaisuuksien perusteella. Risteymiksi todetut yksilöt poistetaan viranomaispäätöksellä. Poiston toteuttavat viranomaisten valtuuttamat toimijat."

"Koirasusi on ollut Suomessa haitallinen vieraslaji ja sen maahantuonti on ollut kiellettyä jo vuoden 2016 alusta. Toukokuussa 2019 annetulla asetuksella kiellettiin myös koirasusien kasvattaminen. Koirasusia ei saa myydä, ostaa tai muutenkaan pitää hallussa, eikä päästää vapaaksi ympäristöön. Koirasusiksi määritellään asetuksessa suden ja koiran risteymät neljässä ensimmäisessä sukupolvessa. Kieltojen tarkoituksena on turvata suden geneettinen puhtaus. Koirasudella on geneettisten ja ulkoisten ominaisuuksiensa vuoksi kesykoiraa paremmat edellytykset selvitä luonnossa, mikä lisää risteytymisen riskiä."

"Suomen susikannan seurannassa käytetään suden ulostenäytteiden DNA-analysointia. Menetelmää käytetään susikannan koon vähimmäismäärän arviointiin, mutta samalla se palvelee yleisseurantana luonnossa elävien koirasusien löytämistä. Jos jollakin alueella epäillään ulkonäön perusteella olevan risteymä, tulee kansalaisten välittää tieto havainnoista paikalliselle suurpetoyhdyshenkilölle sekä Suomen riistakeskukselle. Tällaisessa tilanteessa epäilystä risteymäyksilöstä pyritään eri tahojen yhteistyöllä hankkimaan uloste-, virtsa-, veri- tai karvanäyte DNA-määrittelyä varten. Tarvittaessa alueella toteutetaan Suomen riistakeskuksen ja paikallisen riistanhoitoyhdistyksen yhteistyönä tehostettu seuranta tarvittavien näytteiden keräämiseksi."

"Kerätyistä näytteistä eristetään ja analysoidaan yksilön DNA-tunniste, jota verrataan suden DNA-näytteistä koostuvaan vertailuaineistoon. Tämän aineiston avulla pystytään arvioimaan, millä todennäköisyydellä kerätty näyte kuuluu vertailuaineiston edustamaan populaatioon. Näytteen analyysin sekä vertailun tekee Suomen riistakeskuksen valitsema tutkimuslaitos. DNA-perustaisesti tunnistettu risteymäyksilö poistetaan luonnosta Suomen riistakeskuksen myöntämällä luvalla. Erityistapauksissa yksilö voidaan tunnistaa risteymäksi myös morfologisten ominaisuuksien perusteella. Tällöinkin tunnistuksen tekevät Suomen riistakeskuksen tähän tarkoitukseen määrittelemät asiantuntijat. Risteymäyksilön poistavat suurriistavirka-aputoimijat."

Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa kuvataan yleisellä tasolla, kuinka Suomessa tulee toimia tilanteissa, joissa todetaan koirasusia luonnossa. Voimassa olevan lainsäädännön perusteella asiassa tulee toimia metsästyslain 41 a §:n nojalla, mikä tarkoittaa sitä, että toimivalta

päätöksenteolle on Suomen riistakeskuksella. Koska metsästyslaissa ei säädetä suoraan koirasusista, on koirasusitapauksissa toimittava siten, että poikkeuslupa myönnetään sutta koskevana pyynnin toteuttajien oikeusturvan vuoksi. Tämä siksi, että jos koirasuden sijasta saaliina olisikin puhdas susi, joutuisi pyytäjä rikosoikeudelliseen vastuuseen lähtökohtaisesti törkeästä metsästysrikoksesta. Näin ollen asiassa on toimittava Suomen riistakeskuksen myöntämän sutta koskevan poikkeuslupan turvin. Tätä poikkeuslupan mukaista toimintaa edellyttävät myös jäljempänä tarkemmin kuvattavat LCIE:n Policy Support Statement ja ns. Bernin sopimuksen Recommendation No. 173. Saaliiksi saatujen yksilöiden lopullinen tunnistaminen (susi vai koirasusi) toteutetaan jälkikäteen pikaisilla DNA-analyyseillä Luonnonvarakeskuksen toimesta.

Lisäksi asiassa on erityisen olennaista se, että Suomen vieraslajilaissa (Laki vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta (1709/2015, muutettu lailla 682/2019)) ja vieraslajiasetuksessa (Valtioneuvoston asetus vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta (704/2019)) on säädetty kansallisesti haitallisista vieraslajeista (ks. myös <https://vieraslajit.fi/info/i-783>). Nämä lajit lukeutuvat kansalliseen vieraslajiluetteloon, joka sisältää ne haitalliset vieraslajit, kuten koirasudet, jotka eivät kuulu EU:n vieraslajiluetteloon, mutta joita voidaan pitää Suomen oloissa haitallisina. Edellä mainitun asetuksen liitteen A kohdan 1 alakohdassa 1.1.1 mainitaan koirasudet eli kesykoiran ja suden (*Canis lupus*) tai kesykoiran ja toisen koiraeläinlajin (*Canidae*) risteymät sukupolvissa F1–F4, sekä näiden risteymien ja muun kuin kesykoiran risteymät.

Ns. vieraslajilain 16 §:n 1 momentin mukaan ympäristöön päässyt lintu- tai nisäkäslaji, joka on unionin luetteloon kuuluva tai kansallisesti merkityksellinen haitallinen vieraslaji, saadaan pyydystää ja tappaa soveltaen, mitä metsästyslaissa ja sen nojalla säädetään rauhoittamattoman linnun ja nisäkkään pyydystämisestä ja tappamisesta. Lisäksi sanotun lain 8 §:n 2 momentin mukaan Suomen riistakeskus huolehtii lain 16 §:n toimeenpanoon liittyvistä metsästyslain mukaisista julkisista hallintotoimista. Toisin sanoen Suomen riistakeskus huolehtii koirasusien poistamiseen liittyvästä luvituksesta metsästyslain 41 a §:n nojalla.

Lisäksi ns. Bernin sopimuksen soveltamista koskevan pysyvän komitean suosituksessa (Recommendation No. 173 (2014) on hybridisation between wild grey wolves (*Canis lupus*) and domestic dogs (*Canis lupus familiaris*) kuvataan, miten koirasusien poistamisen tulisi tapahtua sopimusvaltioissa, joihin Suomikin kuuluu. Suosituksen taustadokumentissa (T-PVS/Inf (2014) 15) kuvataan tarkemmin suositukseen liittyvät yleiset perustelut. Lisäksi ao. dokumentissa viitataan LCIE:n tuottamaan raporttiin (Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores; Contract nr. 070501/2005/424162/MAR/B2, 1.7.2008) ja erityisesti sen sivuilla 77–78 kuvattuun LCIE Policy Support Statement: Response to hybridization between wild wolves and domestic dogs. LCIE on eurooppalaisten suurpetotutkijoiden asiantuntijayhteisö, jonka aseman on myös IUCN (Kansainvälinen luonnonsuojeluliitto) vahvistanut (Specialist Group on the Species Survival Commission). Myös EU:n komissio on hyödyntänyt LCIE:n asiantuntemusta suurpetokantojen suojelussa ja hoidossa. EU:n komissio tilasikin LCIE:ltä edellä mainitun vuonna 2008 julkistetun raportin suurpetokantojen populaatiotason kannanhoidosta (Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores; Contract nr. 070501/2005/424162/MAR/B2, 1.7.2008). Raportti laadittiin yhteistyössä komission, luontodirektiivin silloisen hallintokomitean (Habitats

Committee) ja sen tieteellisen työryhmän kanssa. Komission ympäristöpääosasto suositti raporttia jäsenmaille osoitetulla kirjeellä (ENV.B.2 D/14591, 1.7.2008). Komissio katsoi kirjeessään raportin edustavan parhaita käytäntöjä (Best practices) suurpetokantojen suojelussa ja hoidossa.

POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN RIISTAELÄINLAJIN KANNAN TILA HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA, KOKO VALTAKUNNASSA JA KAAKKOIS-SUOMESSA SEKÄ YKSILÖIDEN KÄYTTÄYTYMINEN HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA

Luonnonvarakeskus on julkaissut 19.9.2022 loppuraportin Suomen susikannan suotuisan suojelutason viitearvojen määrittämisestä.

Luonnonvarakeskus on julkaissut 18.6.2024 viimeisimmän arvionsa Suomen susikannan tilasta maaliskuussa 2024. (Valtonen, M., Heikkinen, S., Johansson, H., Härkölä, A., Helle, I., Mäntyniemi, S. & Kojola, I. 2024. Susikanta Suomessa maaliskuussa 2024. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 54/2024. Luonnonvarakeskus. Helsinki. 41 s.)

Arvion mukaan susien yksilömäärä on laskenut noin viidellä prosentilla, mutta perhelaumojen määrä kasvanut noin viidellä prosentilla maaliskuun 2023 tilanteeseen verrattuna. Suomen susikannan koko on kuluvalle vuosituhannella vaihdellut voimakkaasti.

Vuoden kierrossa susikanta on pienimmillään huhti-toukokuun vaihteessa, mutta kasvaa toukokuun aikana uusien pentujen syntyessä. Toukokuun lopussa kanta käy suurimmillaan, mutta lähtee sitten laskemaan kuolevuuden vuoksi. Toukokuun lopussa 2024 susien lukumääräksi ennustetaan 395–560 yksilöä 90 % todennäköisyydellä. Marraskuussa 2024 kannaksi ennustetaan 305–460 (90 % TN). Talven mittaan susikannan ennustetaan pienenevän edelleen siten, että maaliskuun 2025 kannaksi ennustetaan 224–369 (90 % TN). Maaliskuun 2025 kanta on ennusteen mukaan 75 % todennäköisyydellä suurempi kuin maaliskuun 2024 kanta. Odotettu kannan kasvu on noin kymmenen prosenttia vuodessa.

Geneettiseen aineistoon pohjautuva näkemys reviirin muodostumisesta perustuu DNA-näytteiden maantieteelliseen sijoittumiseen, yksilöiden toistumiseen näytteissä ja sukulaisanalyysiin. DNA-näytteistä yksilöidyt sudet muodostavat useamman yksilön ryhmiä, tavallisesti pareja ja laumojia. Nämä tavataan tietyltä maantieteelliseltä alueelta eli niiden reviiriltä.

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion mukaan maaliskuussa 2024 hakemusalueelle ulottui tunnettu susireviiri, Lappeenrannan laumareviiri.

Joutsenon rhy:n alueelta kanta-arvioinnin tarkastelujaksolla 2023–2024 Tassu-havaintoja tai DNA-näytteitä ei kuitenkaan ollut, vaan Lappeenrannan laumareviirin reviirirajauksen ulottuminen Joutsenon rhy:n alueelle asti perustui aikaisempaan tietoon (vuoden 2023 kanta-arvioon).

Tassu-aineiston perusteella ei ole todennettavissa Joutsenon rhy:n alueella susiparia tai -laumaa, muttei kuitenkaan voida täysin poissulkea mahdollisuutta, että Lappeenrannan lauman sudet liikkuisivat Joutsenossa asti, tai että alueelle olisi voinut muodostua ja jäädä havaitsematta yksi tai

useampi parireviiri 1.4.2024 jälkeen.

Saatujen havaintojen perusteella hakemuksen kohteena oleva pari liikkuu hakemusalueella säännöllisesti.

Riistavahinkorekisterin mukaan Joutsenon riistanhoitoyhdistyksen alueella on tehty aikavälillä 1.8.2024-12.2.2025 yhteensä 57 susihavaintokirjausta, joista 26 kappaletta on pihakäyntejä. Riistavahinkorekisterin mukaan hakemusalueella ei ole tapahtunut susien aiheuttamia vahinkoja kyseisellä aikavälillä.

Luonnonvarakeskuksesta toimitetun tiedon perusteella Joutsenosta elokuussa ja syyskuussa 2024 kerätyistä DNA-näytteistä on todettu alueella olevan kaksi koirasusyksilöä.

Hakemusalueelta on saatu poikkeusluvan nojalla 5.12.2024 saaliiksi susi, joka tutkimuksissa on todettu koirasudeksi.

SUOTUISA SUOJELUTASO

Susi kuuluu luontodirektiivin liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeinä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin eläinlajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Suomessa susi on metsästyslain 37 §:n 3 momentin nojalla 1.3.2011 lukien aina rauhoitettu.

Luontodirektiivin mukaan lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö. Suotuisan suojelun tason määrittely tehdään luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa menettelyssä.

Vahvistetun susikannan hoitosuunnitelman mukaan suotuisa suojelun taso saavutetaan turvaamalla kunkin susilauman elinvoimaisuus. Suomi on pitkään tavoitellut suotuisaa suojelun tasoa tiukan suojelun keinoin, siinä kuitenkin onnistumatta. Susikannan suojelu onnistuu vain, jos susien kanssa samalla alueella asuvien ja toimivien ihmisten huolet ja tarpeet otetaan kannanhallinnassa huomioon. Uudella reviiriakohtaisella tarkastelulla pystytään paremmin turvaamaan susilaumojen elinvoimaisuus ja paikallisten toimijoiden mukanaolo susikannan hoidon suunnittelussa ja toimeenpanossa.

Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan pienin elinvoimainen susikanta on 25 lisääntyvää paria. Tämä tavoite on mahdollista saavuttaa poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueella, jossa on riittävästi elintilaa vähimmäistavoitteen suuruiselle susikannalle siten, että myös vahingot siellä pysyvät kohtuullisina. Laumojen määrää sekä susikannan ja laumojen elinvoimaisuutta arvioidaan vuosittain Luonnonvarakeskuksen suorittaman kanta-arvion avulla.

Luonnonvarakeskus on arvioinut susikannan kestävän vähentymättä kokonaispoistuman, joka poistaa kannan yksilöistä 30 % vuodessa

(19.1.2015, Dnro 51/00 04 05/2015). Arviossa oletetaan, ettei pyynti ole selvästi valikoivaa suden iän, sukupuolen tai lisääntymisstatuksen suhteen.

Jos poikkeuslupan kohteena on susilauma, saaliiksi saadulla yksilöllä voi olla merkitystä susilauman tulevan elinvoimaisuuden kannalta. Jos saaliina on lauman nuori yksilö, todennäköisimmät vaikutukset jäävät vähäisimmiksi. Sen sijaan susilaumanjohtavan alfa-yksilön tappamisen vaikutukset ovat hyvin tilannesidonnaisia ja mahdolliset vaikutukset moninaisia. Erityisesti alfa-naaraan tappaminen voi johtaa lauman elinvoimaisuuden heikkenemiseen tai lauman häviämiseen. Keskeistä on, pystyykö toinen naaras ottamaan tapetun yksilön paikan.

Toisaalta alueen susimäärä saattaa myös kasvaa, jos nuoret yksilöt eivät lähde hakemaan uutta elinaluetta johtavan yksilön menettämisen jälkeen. Alfa-yksilön tappaminen voi johtaa myös lauman aiheuttamien ongelmien ja haittojen määrän kasvuun. Alfa-uroksen tappaminen voi johtaa myös siihen, että lauman saalistustehokkuus laskee. Jos susireviiriltä sen sijaan pyydetään iäkäs naaras, joka korvautuu nuoremmalla naaraalla, paikallinen susilauma saattaa olla aikaisempaa elinvoimaisempi.

Poikkeuslupaa myönnettäessä laumaan on siksi kiinnitettävä huomiota pyynnin kohteena olevan lauman yksilömäärään. Metsästyksen vaikutukset susilaumalle ovat vähäisimmät, vaikka se kohdistuisi alfa-yksilöönkin, kun lauman yksilömäärä on riittävän suuri ja lähiseudulla on muitakin elinvoimaisia susilaumoja.

Suomen riistakeskus katsoo tässä nimenomaisessa tilanteessa, jossa eläinyksilöiden poistamisen tavoitteena on edistää suden suojelua ja susikannan geneettistä puhtautta, ettei pyydettyjen yksilöiden valikointi ole vastaavalla tavalla tarpeellista. Koska koirasuden ja suden tunnistaminen voidaan tehdä varmuudella vain DNA-analyysillä, on Suomen riistakeskus katsonut tarkoituksenmukaiseksi hakemuksessa tarkoitettujen eläinyksilöiden poistamisen.

Jos olemassa olevaa tutkimustietoa (ks. Borg ym. 2014; Journal of Animal Ecology (DOI 10.1111/1365-2656-12256) suhteutetaan Suomen susikannalle ominaiseen laumakokoon, voidaan olettaa, että lauma häviää molempien alfojen poistumisen seurauksena suuremmalla kuin 75 %:n todennäköisyydellä. Yhden alfan poistumisen vaikutus on yhteydessä alfan sukupuoleen: naaraan poistumisen jälkeen pysyvyyden todennäköisyys on noin 50 % ja uroksen poistumisen jälkeen noin 80 %. Metsästyksen ajoittuminen kevättalveen, lähelle suden pariutumiskautta, on omiaan pienentämään samana vuonna tapahtuvan lisääntymisen todennäköisyyttä, mutta alfan poistumisen ajoittuminen ei välttämättä heijastu lauman pysyvyyteen pidemmällä aikavälillä. Lisäksi tietyn reviirin uudelleenasettamisen aikataulu on Luonnonvarakeskuksen julkaisemattoman aineiston mukaan yhteydessä maantieteellisiin etäisyyksiin, joita laumasta tyhjentyneellä reviirillä on lähimpiin susilaumoihin.

Korkein hallinto-oikeus on todennut päätöksessään (10.9.2006, taltionro 1499) seuraavasti: poikkeusluvasta päättävä taho (Suomen riistakeskus) on velvollinen varmistamaan, että kukin päätös on luontodirektiivin ja kansallisten säädösten mukainen, niin että kulloinkin kysymyksessä oleva metsästys ei vaaranna suotuisaa suojelutasoa ja että muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa jatkuvasti susisaalista

(Suomen riistakeskuksen tekemien päätösten nojalla saaliiksi saadut sudet ja poliisilain nojalla saaliiksi saadut sudet) sekä susien muita kuolinsyitä (kuten tietoon tulleet salametsästystapaukset sekä liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet sudet). Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa erityisesti alfanaaraiden päätymistä saaliiksi yhdessä Luonnonvarakeskuksen kanssa.

Edellä olevaan Luonnonvarakeskuksen arvioon susikannan kehityksestä on vielä otettava huomioon Elokuun 2024 alussa alkaneen metsästysvuoden 2024-2025 aikana on Suomen riistakeskuksen tietoon tullut 27 sutta poronhoitoalueen ulkopuolelta ja 26 sutta poronhoitoalueelta.

Aiempien vuosien osalta tiedossa oleva susien kuolleisuus on ollut seuraava:

Metsästysvuonna 2017-18 yhteensä 26 sutta, joista 8 poronhoitoalueelta ja 18 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2018-19 yhteensä 25 sutta, joista 12 poronhoitoalueelta ja 13 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2019-20 yhteensä 35 sutta, joista 17 poronhoitoalueelta ja 18 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2020-21 yhteensä 43 sutta, joista 21 poronhoitoalueelta ja 22 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2021-22 yhteensä 40 sutta, joista 24 poronhoitoalueelta ja 16 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2022-23 yhteensä 63 sutta, joista 48 poronhoitoalueelta ja 15 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2023-24 yhteensä 74 sutta, joista 52 poronhoitoalueelta ja 22 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Päätöksen tekemisen hetkellä Suomen riistakeskuksen myöntämiä poikkeuslupia on koko maassa voimassa 7 erillistä lupaa 9 sudelle. Kolme lupaa on voimassa poronhoitoalueella ja neljä poronhoitoalueen ulkopuolella.

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-342/05 (komissio v. Suomi) 14.6.2007 antaman tuomion 29 kohdassa todetaan seuraavaa: Näin ollen tällaisia poikkeuksia voidaan myöntää poikkeuksellisesti silloin, kun on asianmukaisesti osoitettu, että niillä ei entisestään huononnetta kyseisten kantojen epäsuotuisaa suojelun tasoa tai estetä kyseisten kantojen suotuisan suojelun tason ennalleen saattamista. Samaan tapaan kuin komissio on todennut luontodirektiivissä tarkoitettua yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien tiukasta suojelusta antamissaan ohjeissa (Guidance document on the strict protection of animal species of community interest provided by the Habitats Directive 92/43/EEC, lopullinen versio, helmikuu 2007), ja etenkin näiden ohjeiden III osaston 47-51 kohdassa tekemissään päätelmissä, voidaan todeta, että ei ole suljettu pois, että vähäisen yksilömäärän tappaminen ei vaikuta luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, joka on susikantojen suotuisan suojelun tason säilyttäminen niiden luontaisella levinneisyysalueella. Tuomion mukaan tällainen vähäinen poikkeus on asianomaisen lajin kannalta neutraali.

Tämän poikkeuslupapäätöksen perusteena on edellä kuvatut tiedot ja linjaukset ja samalla on huomioitu muut tehdyt päätökset ja Suomen riistakeskuksen seuraaman susisaaliin sekä muun kuolleisuuden määrän. Suomen riistakeskus katsoo, että vaikka tässä tapauksessa myönnetään poikkeuslupa, niin poikkeamisella ei haitata suotuisan suojelun tason

säilymistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Edellä mainittuihin tietoihin perustuvassa harkinnassa on otettu myös huomioon se, ettei sallitusta pyynnistä aiheudu merkittävän kielteisen vaikutuksen vaaraa kyseessä olevien populaatioiden rakenteelle (ks. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17), koska kysymyksessä on ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti Suomen susipopulaatiolle haitallisen risteymäyksilön poistamisesta. Suomen riistakeskus katsoo, että sallitulla poikkeamisella varmistetaan Suomen susikannan geenipuhtauden säilyttämistä ja suunnitelmallista susikannan hoitoa vahvistetun susikannan hoitosuunnitelman mukaisessa viitekehyksessä.

VIRANOMAISTEN, JULKISIA HALLINTOTEHTÄVIÄ HOITAVIEN ORGANISAATIOIDEN JA TUTKIMUSLAITOSTEN TIEDOT, JOTKA LIITTYVÄT POIKKEUSLUVAN HAKUPERUSTEESEEN

Suomen riistakeskus on pyytänyt metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 2 §:n perusteella selvitystä Luonnonvarakeskukselta niiden vastaanottamista susiin liittyvistä ilmoituksista, tekemistä toimenpiteistä tai muista asiaan liittyvistä tiedoista vastaavan hakemuksen käsittelyn yhteydessä.

Luonnonvarakeskus on todennut 12.2.2025 antamassaan lausunnossa seuraavaa:

"Joutsenon seudulta toimitettiin Luonnonvarakeskuksen analysoitavaksi syksyllä 2024 (30.8.–17.11.) yhteensä viisi DNA-näytettä, joista kolme oli maastosta kerättyjä ulostenäytteitä ja kaksi pedon saaliiksi jääneestä lampaasta otettuja pyyhkäisynäytteitä (sylki). Neljän näytteen DNA-analyysi onnistui ja niistä tunnistettiin kaksi eri koirasusiyksilöä, kumpikin toisen polven takaisinristeymiä suteen. 5.12.2024 Joutsenossa kaadettiin vahinkoperusteisella poikkeusluvalla yksilö, joka osoittautui DNA-analyyseissa toiseksi yllä mainituista koirasusista. DNA-näytteitä poikkeuslupahakemuksen alueella liikkuvista susiyksilöistä ei ole toimitettu Luonnonvarakeskukselle keräyskaudella 2024–2025. Suurpetohavaintojen tallentamiseen tarkoitettuun Tassu-järjestelmään alueelta on 6.12.2024–7.2.2025 kirjattu susista parihavaintoja vain kaksi ja havaintoja yhdestä sudesta 17. DNA-näytteissä tavatun oletettavasti elossa olevan koirasusiyksilön elinalue ei ole määriteltävissä saatavilla olevan aineiston pohjalta. Susikanta-arviossa koskien maaliskuuta 2024 alueelle ulottui tunnettu susireviiri, Lappeenrannan laumareviiri Joutsenon rhy:n alueelta kanta-arvioinnin tarkastelujaksolla 2023–2024 Tassu-havaintoja tai DNA-näytteitä ei kuitenkaan ollut, vaan Lappeenrannan laumareviirin reviirirajauksen ulottuminen Joutsenon rhy:n alueelle asti perustui aikaisempaan tietoon (vuoden 2023 kanta-arvioon). Joulukuussa 2024 tapahtuneen koirasusiyksilön poistamisen jälkeen Tassu-järjestelmään tallennetun aineiston (6.12.2024–7.2.2025) perusteella ei ole todennettavissa poikkeuslupahakemuksen alueella susiparia tai -laumaa, muttei kuitenkaan voida täysin poissulkea mahdollisuutta, että Lappeenrannan lauman sudet liikkuisivat ko. alueella asti, tai että alueelle olisi voinut muodostua ja jäädä havaitsematta yksi tai useampi parireviiri 1.4.2024 jälkeen. Susi on Canis-suvun koiraeläimenä nopeasti lisääntyvä eläinlaji. Tämän takia kahden susiyksilön poistamisen vaikutus susien esiintymiseen jää yleensä lyhytaikaiseksi. Susikannan kokoon Suomessa kahden suden poistamisella

voi olla hetkellinen paikallinen vaikutus. Laajemmassa, esimerkiksi kannanhoitoalueen mittakaavassa vaikutus voidaan arvioida vähäiseksi. Valtakunnallisesti vaikutus lienee vain vähäinen. Koirasusi on määritelty vieraslajilainsäädännössä ei-toivotuksi ja kansallisesti haitalliseksi vieraslajiksi (<https://vieraslajit.fi/lajit/MX.5014936> (vieraslajit.fi)). Luke pitää luonnonvaraisten koirasusien nopeaa poistoa luonnosta tärkeänä susikannan geenipuhtauden säilyttämisen takia."

Maa- ja metsätalousministeriö on todennut tiedotteessaan (25.1.2023), että koirasusi on haitallinen vieraslaji, joka uhkaa Suomen susikannan elinvoimaisuutta. Risteymät saattavat myös sietää ihmistä enemmän kuin puhtaat sudet. Koirasudet on poistettava luonnosta, jotta ne eivät pääse lisääntymään ja risteytymään susien kanssa. Tämä on susikannan suojelun kannalta merkittävää. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että koirasuden ja suden tunnistaminen voidaan tehdä varmuudella vain DNA-analyyseilla. Koirasuden poistaminen luonnosta vaatii käytännössä aina poikkeuslupaa, vaikka koirasusi on haitallinen vieraslaji. Tiedotteessa todetaan myös, ettei lainsäädännössä ole tällä hetkellä muuta keinoa risteymien poistamiseksi kuin Suomen riistakeskuksen myöntämä poikkeuslupa.

TOIMENPITEET, JOTKA POIKKEUSLUVAN SIJASTA VOITAIISIIN TOTEUTTAA

Unionin tuomioistuin on todennut asian C-601/22 ratkaisussa seuraavaa: "Direktiivin 92/43, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2013/17, 16 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun toimivaltaiset kansalliset viranomaiset määrittävät, onko olemassa tässä säännöksessä tarkoitettu "muu tyydyttävä ratkaisu", niiden on arvioitava muita mahdollisia ratkaisuja parhaan käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen asiantuntemuksen perusteella ottamalla huomioon muun muassa näiden ratkaisujen taloudelliset vaikutukset – vaikka ne eivät olekaan ratkaisevia – ja punnitsemalla näitä ratkaisuja suhteessa asianomaisen eläinlajin suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai ennalleen saattamista koskevaan yleiseen tavoitteeseen."

Unionin tuomioistuimen asian C-601/22 kohdassa 82 todetaan: "Tässä yhteydessä on muistutettava, että luontodirektiivin 2 artiklan 3 kohdan mukaan tämän direktiivin mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet, joten muun muassa teknisesti toteuttamiskelpoisen vaihtoehdoisen toimenpiteen taloudelliset kustannukset voidaan ottaa huomioon yhtenä painotettavana kriteerinä, mutta se ei kuitenkaan ole luonteeltaan ratkaiseva. Ei näet voida hyväksyä sitä, että muu tyydyttävä ratkaisu voitaisiin suoralta kädeltä hylätä pelkästään sillä perusteella, että sen täytäntöönpanon taloudelliset kustannukset ovat erityisen suuret."

Koirasutta on käytännössä mahdoton erottaa sudesta pelkästään ulkoisten tuntomerkkien perusteella. Koirasudeksi epäillyn eläimen lajimääritys on aina varmistettava yksilön DNA-analyysin perusteella. Koirasusi on säädetty Suomessa haitalliseksi vieraslajiksi.

Elokuussa ja syyskuussa 2024 hakemusalueelta kerättyjen ja tutkittujen DNA-näytteiden mukaan hakemusalueella sijaitseva susipari sisältää ainakin

yhden koirasuden. Luonnonvarakeskuksen lausunnon mukaan koirasuden poisto on tärkeää suomalaisen susikannan geenipuhtauden suojaamisen takia.

Metsästyksen kohdentaminen pelkästään koirasusiin ulkoisten tuntomerkkien perusteella on käytännön metsästystilanteessa mahdotonta ja se todennäköisesti vaikeuttaisi metsästystä niin, että koirasusia ei saataisi poistettua. Poikkeuslupa on susikannan geenipuhtauden suojaamisen takia tarkoituksenmukaista myöntää haetun mukaisesti.

Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei voida pitää sutta koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukkuttamista ja siirtämistä toisaalle.

Suomen riistakeskus viittaa vielä tässä yhteydessä myös korkeimman hallinto-oikeuden ennakkopäätökseen KHO 2024:76 jossa todettiin, että suden geeniperimän suojelemiseksi oli tarpeen poistaa koko koirasusia sisältävä lauma.

Suomen riistakeskus on päätösharkinnassaan katsonut asiassa merkitykselliseen parhaaseen tieteelliseen ja tekniseen asiantuntemukseen tukeutumalla sekä ottamalla huomioon akuutissa tilanteessa kyseessä olevaan erityiseen tilanteeseen liittyvät olosuhteet, että asetetun päämäärän saavuttamiseksi ja akuutin ongelman ratkaisemiseksi ei ole päätöksen mukaisella poikkeuslupa-alueella olemassa muuta tyydyttävää ratkaisua (ks. C-674/17 ja C-601/22). Toisin sanoen Suomen riistakeskus on arvioinut muita mahdollisia ratkaisuja parhaan käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen asiantuntemuksen perusteella ottamalla huomioon muun muassa niiden taloudelliset vaikutukset – vaikka ne eivät olekaan ratkaisevia – ja punnitsemalla näitä ratkaisuja suhteessa asianomaisen eläinlajin suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai ennalleen saattamista koskevaan yleiseen tavoitteeseen (ks. C 601/22, kohta 86).

Edellä mainitulla perusteella Suomen riistakeskus katsoo, että hakemusalueella ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua ongelman ratkaisemiseksi kuin pyynti poikkeusluvan nojalla. Tässä tapauksessa alueella liikkuu havaintojen ja muiden käytettävissä olevien tietojen perusteella kaksi yksilöä, joista ainakin toinen on koirasusi. Alueelta on saatu poikkeusluvan nojalla poistettua yksi koirasudeksi todettu yksilö 5.12.2024.

RAJATTU ALUE

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Suomen riistakeskus katsoo poikkeuslupa-alueen olevan tarkoituksenmukainen, jotta voidaan varmistua mahdollisimman hyvin siitä, että pyynti kohdistuu hakemuksessa tarkoitettuihin yksilöihin.

POIKKEUSLUPA-AIKA

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää korkeintaan 31 vuorokauden ajaksi. Suomen riistakeskus katsoo, että poikkeuslupa on tarpeen myöntää tälle ajanjaksolle tehokkaan pyynnin mahdollistamiseksi ja tavoiteltavan lopputuloksen saavuttamiseksi.

Pidemmällä ajanjaksolla pyynnin kohteena olevat yksilöt liikkuvat todennäköisemmin pyyntialueen sisällä ja ne voidaan havaita varmemmin. Lisäksi yksilöt voidaan saada todennäköisemmin pyydytyksi, koska voidaan tehdä useampia pyyntiyrityksiä ja muuttaa ja kehittää tarvittaessa pyyntitaktiikkaa. Näin ollen poikkeuslupa on myönnetty mahdollisimman pitkälle ajanjaksolle huomioiden hakijan hakema aika ja hakemuksen käsittelyyn kulunut aika.

SALLITTU PYYNNIN MÄÄRÄ

Poikkeuslupa on myönnetty hakemuksen mukaisesti kahden (2) eläinyksilön pyydystämiseen. Suomen riistakeskus katsoo, että myönnetyllä poikkeusluvalla voidaan vastata tämänhetkisten tietojen perusteella niihin syihin, jotka hakemuksessa on esitetty.

Suomen riistakeskus viittaa korkeimman hallinto-oikeuden ennakkoratkaisuun, jossa todetaan, että suden geeniperimän suojelemiseksi on tarpeen poistaa koko koirasusia sisältävä lauma.

Ennakkoratkaisun mukaan poikkeusluvan päämääränä on suden geeniperimän suojeleminen. " Poikkeuslupa kohdistuu asiassa saadun tieteellisesti todennetun selvityksen perusteella enintään kuuteen geeniperimältään puhtaaseen susiyksilöön. Saadun selvityksen perusteella korkein hallinto-oikeus katsoo, että poikkeusluvan päämäärää luonnonvaraisen eläimistön säilyttämiseksi niin, ettei haitallisia risteymiä susien ja koirasusien välillä jatkossa tapahdu, ei ole mahdollista käytännössä toteuttaa muuten kuin tappamalla koko koirasusia sisältävä susilauma. Koko lauman tappamista ei näissä oloissa voi pitää suhteettomana tavoiteltuun päämäärään nähden."

TOIMENPITEISIIN OSALLISTUVIEN METSÄSTÄJIEN MÄÄRÄ JA METSÄSTYKSENJOHTAJAT

Suomen riistakeskus katsoo tarkoituksenmukaiseksi, että kerrallaan toimenpiteisiin osallistuvien henkilöiden määrä rajataan 30 henkilöön, ja että toimenpiteisiin nimetään metsästyksenjohtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Näin toimenpiteisiin osallistuvia voidaan tehokkaasti johtaa ja toimenpiteet tapahtuvat turvallisesti.

Metsästyslain 30 §:n ensimmäisen momentin mukaan suden poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä, ja metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästysasetuksen 23 §:n kolmannen momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat;

2) antaa metsästyksen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; 3) huolehtia, että poikkeuslupan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeuslupan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, kun metsästys tapahtuu vain vahtimalla.

Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MUUT POIKKEUKSET

Suomen riistakeskus katsoo, että tässä nimenomaisessa tapauksessa susikannan geneettisen puhtauden suojelemiseksi pyynti tulee voida suorittaa mahdollisimman tehokkaasti poikkeuslupan liitekartassa rajatulla alueella. Ottaen huomioon alueen olosuhteet Suomen riistakeskus katsoo, että

1) Pynnin yhteydessä voidaan poiketa metsästyslain 33 §:n 1 momentin 4 -kohdan yöammuntaa varten tarkoitettujen tähtäyslaitteiden, jotka elektronisesti suurentavat tai muuttavat kuvaa sekä 5 -kohdan keinotekoisen valolähteen käyttökiellosta. Tehokkuuden varmistamiseksi Suomen riistakeskus katsoo, että on tarpeen sallia em. poikkeukset. Kyseisten välineiden käyttö on Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan perusteltua riittävän tehokkaan pynnin toteuttamiseksi sekä turvallisuusnäkökohtien johdosta.

LOPPUYHTEENVETO

Hakija on hakenut karttaan rajatulle alueelle poikkeuslupaa kahden (2) eläinyksilön pyydystämiseksi metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella.

Hakijalle myönnetään poikkeuslupa kahden suden tappamiseen, koska muuta tyydyttävää ratkaisua luonnonvaraisen eläimistön säilyttämiseksi ei hakemuksen mukaisessa tapauksessa ole. Eläinyksilöiden poistaminen ei haittaa myöskään susikannan suotuisan suojelutason säilyttämistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Edellä mainituilla perusteluilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen.

Päätöksen täytäntöönpano

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentin mukaan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, jos laissa tai asetuksessa niin säädetään tai jos päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön heti, tai jos päätöksen täytäntöönpanoa ei yleisen edun vuoksi voida lykätä.

Riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin mukaan yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Suomen riistakeskus katsoo, että tämä päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, koska poikkeuslupa luonnonvaraisen eläimistön säilyttämiseksi menettäisi merkityksensä, jos sitä ei voisi panna täytäntöön heti päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien. Kyseessä oleva poikkeuslupa mahdollistaa rajoitetun eläinmäärän tappamisen tarkasti rajatulla alueella ja lyhyellä ajanjaksolla. Suomen riistakeskus katsoo, että täytäntöönpano vasta valitusajan loputtua todennäköisesti vaikeuttaisi susikannan geneettisen puhtauden suojelua. Poistamisen pitkittyminen voi johtaa myös siihen, että kyseessä olevat koirasudet pääsevät lisääntymään. Edellä mainituilla perusteilla Suomen riistakeskus on päättänyt, että tässä tilanteessa poikkeuslupa voidaan laittaa täytäntöön lainvoimaa vailla olevana päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien.

Edellä olevan perusteella tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien. Riistahallintolain 31 §:n 2 momentin nojalla muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 41 §:n 1, 3 ja 5 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013 ja 479/2024) 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §., Maa- ja metsätalousministeriön asetus poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2023–2024 (1071/2023), Laki vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta (1709/2015, Laki vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetun lain muuttamisesta 682/2019), Valtioneuvoston asetus vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta (704/2019).

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määrittämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Ohto Salo 0294312305 ohto.salo@riista.fi

Sauli Härkönen
julkisten hallintotehtävien päällikkö

Ohto Salo
Riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
JOUTSENON RIISTANHOITOYHDISTYS
KAAKKOIS-SUOMEN RAJAVARTIOSTO
METSÄHALLITUKSEN ERÄVALVONTA, ANTTI NIEMI
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO ETELÄ-KARJALA
LSL TAPIOLA RY
KAAKKOIS-SUOMEN POLIISILAITOS

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

LIITTEET

LIITE 1: Poikkeuslupa-alue
LIITE 2: Susisaatevahinkoperusteinen 2023-2024
LIITE 3: Susikaatolomake 2024

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajanka

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajaka jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksuthallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Itä-Suomen hallinto-oikeus, PL 1744, 70101 Kuopio
 Käyntiosoite: Itä-Suomen hallinto-oikeus, Minna Canthin katu 64, Kuopio
 Sähköposti: ita-suomi.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42502 Faksi: 029 56 42501

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.